

27.01.89

HMH/bch

Sømandshvileparken.

Nogle betragtninger fra arkitekten.

Hoveddispositionen for bebyggelsen er baseret på ønsket om bevaring af den væsentlige del af Sømandshvileparken inklusive de eksisterende huse.

Et tidligere projekt af en anden arkitekt med forslag om opdeling af hele arealet i traditionelle villagrunde havde mødt stor modstand hos myndigheder og privatpersoner og var derfor blevet opgivet.

Undertegnede startede derfor i 1980 projekteringen på ovennævnte grundlag som arkitekt for Boligfonden Bikuben der havde købt grunden af firmaet Islef. Bikubens program var at opføre økonomisk overkommelige kæde- eller rækkehuse med en helhedsplan for grunden der kunne akcepteres af myndighederne og danne grundlag for en offentlig fremlæggelse i form af et lokalplanforslag.

Løsningen blev en randbebyggelse i øst- og nordsiderne af grunden med boligveje tæt på skel. Bebyggelsens hovedattraktion skulle være den store fælles park hvilket naturligvis måtte ske på bekostning af egentlige private haver.

Bikubens opfattelse var at der fandtes et klientel der gerne ville nyde naturen i en velplejet park men som opfattede individuel havepasning som en byrde.

Imidlertid kunne sparekassen ikke få myndighedernes tilladelse til at opføre det antal huse som var stipuleret i købekontrakten med den oprindelige ejer, Islef, og handelen gik tilbage.

Entreprenørfirmaet Islef besluttede derefter at gennemføre byggesagen selv på grundlag af min hoveddisposition. Islef ønskede dog at huskæderne skulle brydes op således at der kom dobbelthuse. Herved opnåedes en større grad af individualitet og 3 facader til hver enhed. Helt selvstændige huse var der ikke plads til på de begrænsede byggefelter. (Iøvrigt gennemførte Islef selv byggesagen som totalleverandør uden at tilknytte mig som tilsynsførende arkitekt).

Husenes arkitektur knytter sig i hovedform og materialevalg til den danske tradition. Også ønsket om at opføre en bebyggelse der ikke afviger kraftigt fra den gamle hovedbygning har spillet ind. Det væsentligste motiv har dog været at skabe en afskærmning af haven gennem en rolig rytme af gavlhuse der fremfor at ødelægge parken kunne tilføre denne en ny kvalitet.

I den forbindelse spiller husenes materialekarakter og farvesætning en fremtrædende rolle. Således er f.eks. store "modernistiske" glaspartier undgået.

Ligeledes har det ligget mig på sinde at de valgte materialer ældes og patinerer smukt og på denne måde i fremtiden falder endnu bedre ind i sammenhængen med stedets enestående natur.

For Sømandshvileparkens fremtid må man håbe at de grundlæggende ideer for stedets karakter ikke udviskes.

Bebyggelsen er overordentlig sårbar og tåler ikke ændringer af husene som i et standard-villakvarter vil være helt uden problemer.

Særlig betænkelig må man f.eks. være overfor udvidelser af husene, individuelle ændringer af farve og materialekarakter samt beplantninger der ikke respekterer parkens helhed.

Hans Munk Hansen